

Náš Otče, ktorý si v nebesiach

Matúš 6:9

Tieto dva výrazy: „Náš Otče“ a „ktorý si v nebesiach“, neposkytujú len informáciu, ale upriamujú k tomu, aby sme sa nastavili do pozície, kedy vieme povedať: „Náš Otče“ a rovnako aj „ktorý si v nebesiach“.

Potrebujeme byť ľuďmi, ktorí keď hovoria: „Náš Otče, ktorý si v nebesiach“, ich myseľ je nasmerovaná do nebies a ich srdce je pozdvižené nad zemské veci. V tomto článku sa chceme sústrediť na otázku nebies ako takých. Prečo to tak chceme urobiť? Pretože chceme mať správnu predstavu o nebesiach a veľkosti a vyvýšenosti Boha, ktorý v nich prebýva.

V prvom rade chceme vedieť, o akých nebesiach Pán Ježiš Kristus hovorí, keď hovorí „*Otče náš, ktorý si v nebesiach*

“. Ďalej chceme vedieť, ako tieto nebesia súvisia s nami, ktorí sme tu na zemi a čo z toho vyplýva pre nás.

Otázka nebies

Keď sa v Biblii hovorí o *nebesiach*, tak sa tým myslí niekoľko vecí.

Prvý význam slova *nebesia*. Môže sa tým myslieť vzduch, ktorý je tesne nad zemou. Napríklad v Matúšovi 6:26 je napísané: „
nesejú ani nežnú... m vtáctvom“ *pozrite na nebeské vtáctvo, že*
“. Pod „*nebeský*

“ sa tu myslí vtáctvo, ktoré žije vo vzduchu, v atmosfére, ktorá je tesne nad zemou. Takýchto veršov je v Biblii viac.

Druhý význam slova *nebesia*. Môže sa pod tým chápať to, čím je vytvorená atmosféra pomerne nízko nad zemou. Inými slovami: Rozumie sa tým tá časť zemskej atmosféry, v ktorej sú oblaky, v ktorej dochádza k búrkam. Napríklad v Matúšovi 26:64 sa píše: „*vám hovorím, že odteraz uvidíte Syna človeka sedieť po pravici moci a prichádzať na nebeských oblakoch*

“. Alebo: „

nenechal nás bez svedectva, činiac dobré, dávajúc nám dažde z neba

“ (Skutky 17:). Výrazom dažde

z neba

alebo

z nebies

, sa myslí očividne na atmosféru, v ktorej sa nachádzame. „

A zase sa modlil a nebo dalo dažď a zem vydala svoju úrodu

“ (Jakub 5:18). „

Nebo dalo dažď

“ – myslí sa tým prirodzene dolná časť zemskej atmosféry.

Tretí význam slova *nebesia*. Môže sa tým myslieť *vesmír* alebo *priestor nad zemskou atmosférou*.

Priestor, v ktorom sa nachádzajú vesmírne, nebeské telesá (objekty), hviezdy. Priestor, ktorého rozľahlosť

(nekonečnosť) nevieme doteraz zmerať a ani si predstaviť. V liste Židom 11:12 je použitý tento

význam *nebies: „P*

reto aj ich z jedného a to už umŕtveného naplodilo sa množstvo ako hviezd na neb

i“.

Pod výrazom

hviezdy na nebi

alebo

hviezdy v nebi

sa myslia objekty (hviezdy), ktoré sú umiestnené v tomto vesmírnom priestore. Tretí význam

slova

nebesia

je teda:

vesmír, kozmický priestor.

Štvrtý význam slova *nebesia*. Keď sa v Matúšovi hovorí o nebi v spojitosti s nebeským kráľovstvom alebo s Otcom, tak sa očividne nemyslí na zemskú atmosféru a ani na vesmír. Nebo, o ktorom sa hovorí v Matúšovi, je niečo úplne iné ako vesmír. Je nedostupné, nedá sa tam len tak prísť, nevieme ho len tak očami vzhliadnuť. A napriek tomu existuje. Je to, povedané tým najjednoduchším spôsobom, miesto, kde kraľuje Boh, kde sa dokonale deje jeho vôľa. „*Nech sa stane Tvoja vôľa ako v nebi, tak aj na zemi*“ (Matúš 6:10). Pán Ježiš Kristus učí modliť sa, aby sa v našich životoch diala tak dokonale Božia vôľa, ako sa deje v nebi, kde nieto hriechu, kde každá bytosť, ktorá tam je, Boha poslúcha.

Zároveň však môžeme povedať, že nebo, o ktorom sa hovorí v Matúšovi 6:10, je „miesto“, ktoré je úplne reálne, existujúce. Je to „miesto“, kam je „možné prísť“, „dostať sa tam“. Je to miesto, kam „vedie cesta“. Pán Ježiš hovorí svojim učeníkom: „*V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli. A kam ja idem, viete, aj cestu viete*“ (Ján 14:2-4). Pán Ježiš myslí samozrejme na nebo, na miesto, kde prebýva Otec a kam aj sám odchádza.

Keď sa v našom texte hovorí o nebi a o Otcovi, Bohu, ako o tom, „ktorý je v nebesiach“, tak samozrejme to neznamena, že Boh je, ako hovoria deisti, len v nebesiach. Deisti hovoria, že Boh sa zavrel do nebies a zem a celý vesmír ponechal na seba samých. Nie! Keď hovoríme o Bohu, ktorý je v nebesiach, nemyslíme tým, že už nie je prítomný nikde inde. Boh je prítomný všade špecifickým spôsobom, a teda je prítomný v istom zmysle reálne aj tu na zemi.

Rovnako ale chceme zdôrazniť, že Boh nie je „zmiešaný“ so všetkým tým, čo stvoril. Nie tak, ako tvrdia panteisti, ktorí hovoria, že je súčasťou stvorenia asi tak, ako je kvapka vody rozplynutá v mori. Boh je prítomný všade, ale na každom mieste svojím zvláštnym spôsobom.

Biblické texty hovoria, že Boh má v nebi svoj trón, že tam kraľuje. „*Hospodin postavil svoj trón na nebesiach*“ (Žalm

103:19). Podobne v Izaiášovi 66:1 „

Božím trónom sú nebesia a jeho podnožou zem

“. Samozrejme, je to obrazný jazyk, ktorý hovorí o jeho autorite a vláde. Týmto biblické texty vyjadrujú skutočnosť, že zem mu je totálne podriadená. Tak, ako je dobyté územie podriadené mocnému kráľovi. Vyjadrenie, že Boží trón je na nebesiach, označuje, že je to najvyššie miesto existencie, aké len môže byť. Keď Písmo hovorí: „Otče náš, ktorý si v nebesiach“, tak sa myslí na nebesia, v ktorých je Boh zvláštne prítomný. Ako zvláštne? Napríklad žehnajúco. My vieme, že v nebesiach niet zármutku, nie tam sĺz, niet tam súženia, niet tam bolesti, utrpenia a všetkých týchto vecí. Zatiaľ čo na zemi sú. Boh je v nebesiach prítomný týmto plným požehnaním.

Opäť chceme pripomenúť, že keď hovoríme o tom, že Boh je prítomný v nebesiach, nechceme vyvolať predstavu, že Boh je nebesami obmedzený. V prvej knihe Kronickej 8:27 čítame, že „*n ebnesia nebies ťa neobsiahnu*

“. Týmto chce text povedať, že Boha nemôžeme vtesnať na nejaké miesto a tým ho nemôžeme vtesnať ani do nebies. Pretože, ak by sme ho mohli tam vtesnať, už by sme nemohli povedať, že Boh je naozaj nekonečne veľký. Ale jeho ani nebesia nebies neobsiahnu. Boh presahuje všetko, čokoľvek si len predstavíme, ale tam, v nebesiach, na tomto požehnanom mieste je zvláštne prítomný. Preto, keď hovoríme o nebesiach, na toto miesto potrebujeme „vzdvihnúť a uprieť svoj zrak“ a nie nikde nižšie. Keď Pán Ježiš napríklad „pozdvihol svoj zrak do neba“ a hovoril k Bohu, tak to znamená niečo viac, ako len „pozrel sa hore“.

Existuje predstava, že nebo máme chápať nie ako miesto, ale iba ako stav. Niektorí hovoria, že nebo je stav blaženosti. Stav, v ktorom máme všetko, čo potrebujeme a cítime sa dobre. Je to stav istého rozplynutia, istého zastavenia času. Toto je falošná predstava, ktorá je vzdialená biblickej predstave. Veríme, že v nebi ľudia prežívajú tento blažený stav, ale neveríme, že je to len tento - akýsi statický stav. Veríme, že je to miesto reálneho (skutočného) jestvovania. Neveríme v to, v čo veria panteisti, budhisti a iní, ktorí hovoria o rozplynutí, o nirváne. Ani

v nebo, ako o ňom hovoria mohamedáni, ktorí hovoria, že tam budú mať hárem, budú mať plno žien, môžu si užívať, opiť sa, kde je všetko dovolené. To je hriešna a nesprávna predstava neba, ktorú si vytvorila a naprojektovala ľudská hriešna prirodzenosť.

Biblické nebo je iné. Je to miesto, kde vystúpil Pán Ježiš Kristus. Anjeli to hovoria učeníkom: „*A ako v tom, čo odchádzal, upretým zrakom hľadeli do neba, tu hľa, dvaja mužovia sa postavili vedľa nich v bielom rúchu, ktorí aj povedali: Galilejskí mužovia, čo tu stojíte a hľadáte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba*“ (Skutky 1:10-11). Pán Ježiš Kristus odchádza na miesto, kde je Boh Otec, a ktoré je nazvané *nebo*

. Nevstupuje do nejakého stavu, ale vystupuje, bol vzatý a odišiel na miesto, ktoré skutočne existuje. Aj Skutky 7:55-56 hovoria o Štefanovi, ktorý pri svojej smrti uprel zrak do neba, na miesto kde bol Ježiš Kristus, a videl Syna človeka stáť po pravici Božej. Štefan vidí, že nebo je realita presne tak, ako Pán Ježiš zaslúbil: „

V dome môjho Otca je mnoho prýbytkov; keby nebolo tak, povedal by som vám to, pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli

“ (Ján 14:2-3). Pán Ježiš Kristus svojmu ľudu v nebi pripravuje miesto. Nie je to len nejaký stav, ale je to skutočné miesto a je tam skutočné prebývanie.

Aj apoštol Pavol hovorí o mužovi „ktorého poznám, neviem či v tele alebo mimo tela, že bol zobrahaný až do tretieho neba“. Tento výraz „tretie nebo“ hovorí o nebi, kde prebýva Boh. Normálne toto nebo svojimi očami nevidíme, ale veríme, že existuje. Týmto sa dostávame do druhej časti.

Aký význam alebo aký vzťah má toto nebo k nám tu na zemi a v tejto chvíli?

Ako to súvisí s tým, čo tu žijeme?

Nuž, v prvom rade väčší, ako si myslíme a ako si mysleli ľudia v dobe, keď Pán Ježiš Kristus hovoril: „Náš Otče, ktorý si v nebesiach“. O izraelskom národe čítame v Písme ako o takom, ktorému táto realita uniká. Prečo? Pretože očakávajú pozemské kráľovstvo. Očakávajú pozemského kráľa, aj keď poslaného od Boha. Očakávajú všetko v dimenziách tohto sveta, ktorý tu je a ktorý, ako vieme, sa raz pominie. Celé ich zmýšľanie je o tomto: „Príde pravý Mesiáš, zvrhneme nadvládu Rimanov a budeme si kraľovať!“ Preto Matúš tak často používa výraz „nebeské kráľovstvo“ a výraz „nebeský Otec“. Toto evanjelium Židom ukazuje, že „nebeský“ znamená inú realitu ako tú, na ktorú oni mysleli a čo videli svojimi očami. To je kráľovstvo, ktoré nebude nikdy zničené. To je kráľovstvo, kameň, o ktorom hovoril Daniel, že spadol z neba a pohltil celú zem. Nebeské kráľovstvo je preto aj nazvané nebeské, lebo prichádza z nebies, od Boha. Žiadne zemské kráľovstvo mu nemôže vzdorovať.

Keď pozeráme do nebies, uvedomujeme si, že je nebo, kde je dokonale vyjadrená Božia vláda, a že už teraz nebeské kráľovstvo je medzi nami. Vláda Krista je uskutočňovaná v jeho Cirkvi. Príde deň, keď Kristus, ako jediný Kráľ na zemi, bude verejne zjavený. Potrebujeme toto nastavenie mysle, pretože často všetko to, čo pre nás existuje, je to, čo so smútkom svojimi fyzickými očami vidíme okolo seba. A nie je to tak. Pravda je taká, že nebeské kráľovstvo už tu je a je reálne, aj keď je málo viditeľné. Kráľovstvo, ktoré, ako hovorí Pán Ježiš Kristus, prišlo nečakane a rastie.

Keď Pán Ježiš hovoril s Pilátom, povedal mu: „Nemal by si nado mnou moci, keby ti nebolo dané zvrchu, z neba“. A ďalej hovorí: „keby som chcel, požiadam Otca a dá mi pluky anjelov“. Tisíce anjelov by mu boli mohli prísť na pomoc.

O čom to hovorí? Len o tom, že kráľovstvo nebeské nie je nejaká ďaleká realita. Je veľmi reálne a veľmi blízke. Čo vieme z Biblie o nás a o anjeloch? Anjeli sú nebeské bytosti. Ich primárne miesto prebývania sú nebesia. A predsa títo anjeli sú posielaní ako svätoslužobní duchovia, aby slúžili tým, ktorí majú zdediť spasenie. To znamená, že nebeskí anjeli skutočne prichádzajú a reálne nám pomáhajú. Možno sme na to veľakrát zabudli. Kiež by sme si uvedomovali, že je tu reálny nebeský svet.

O nás, o jeho deťoch, je povedané, že naše občianstvo je v nebesiach. Kam smeruje náš každodenný život, keď sme v Kristovi? Putujeme do nebies a všetko, čo sme tu na zemi vytvorili a dosiahli, jedného dňa tu dole zanecháme. Čo potom máme naozaj? To, čo naozaj máme, je skutočná nádej, že raz budeme s Kristom v nebi. Keď hovoríme: „skutočná nádej“, tak tým nemyslíme a nehovoríme: „možno, že“, ale hovoríme to s najväčšou istotou. *„Lebo vieme, že keby náš pozemský dom stánu bol zborený, máme stavenie od Boha, dom, nie rukou učený, večný v nebesiach; lebo v tomto aj vzdycháme túžiac, že by sme si mohli obliecť naň svoj príbytok z neba“* (2. Korinským 5:1-2).

V liste Židom 11:26 je napísané, že „ľudia viery“ vyznávali, že sú cudzincami a pútnikmi tu na zemi, a že hľadali a túžili po lepšej, nebeskej vlasti. Náš život je život pútnictva na tejto zemi, nie život v domove. Preto keď povieme: „Otče náš, ktorý si v nebesiach“ – tak sú to nebesia, do ktorých putujú pútnici, ktorí sú v Kristovi. Dokonca v liste Efezským je uvedené, že je to miesto, kde v istom slova zmysle už sme: *„Ale Boh... spolu nás oživil s Kristom... a spolu vzkriesil a spolu posadil v ponebeských oblastiach v Kristu Ježišovi“* (Efezským 2:4-6). Ako tam sme? Sme tam spôsobom: „...“

váš život je skrytý s Kristom v Bohu
“ (Kolosenským 3:3).

„Váš život je skrytý“ – čo to znamená? Samozrejme, neznamená to, že som tam pozíčne v tejto chvíli. Ale znamená to, že môj život a všetko, čo sa s nami odohráva, je už ukotvené na pevné miesto nebies, nie ako z nejstej zeme. Odohráva sa z pevného miesta nebies, kam smerujeme a kam vstupujeme. Tam je zabezpečený môj život, moje občianstvo v Kristovi. Tam je zaistené všetko, čo potrebujeme. Preto nebo má obrovský vplyv na nás a náš život v Kristu. Modlíme sa ako tí, ktorí, keď sa modlia k Bohu „Otče náš, ktorý si v nebesiach“, vedia, čomu veria. Naše myšlienky musia smerovať k Otcovi, ktorý je v nebesiach.

Nebo ovplyvňuje náš pohľad na spasenie. Naše spasenie je nebeské. Boh poslal svojho Syna z nebies na zem. Boh vzkriesil svojho Syna, dal mu nové vzkriesené telo a Ježiš Kristus vstúpil naspäť do nebies. A opäť z nebies sa Pán Ježiš Kristus vráti sem na túto zem. Vidíme, že nebesia majú obrovský dopad na našu zem? Keď hovoríme o našom spasení, nemôžeme nebo odseparovať a povedať: „to nemá s nami nič spoločné“. Náš Pán odtiaľ prišiel, náš Pán tam odišiel, náš Pán tam je a náš Pán sa odtiaľ vráti.

S nebom je spojené aj prebývanie Svätého Ducha v nás: „... čo vám je teraz zvestované skrze tých, ktorí vám zvestovali evanjelium v Svätom Duchu, poslanom z neba“ (1. Petra 1:12). Svätý Duch prišiel priamo z neba.

Ako je nebo prepojené s našim každodenným životom okrem pútnictva? Napríklad takto: „Nezhromažďujte si pokladov na zemi, kde mol' a, hrdza, kazí. Ale si zhromažďujte poklady v nebi“ (Matúš 6:19). Vidíme dopad neba na každodenný život? Potrebujeme každodenne hromadiť svoj poklad v nebi – a to je možné len preto, lebo nebo existuje.

Vzhliadajme do neba. Nie na hviezdy, aby sme ich uctievali ako Izraelci, ktorí sa klaňali hviezdám a Pán ich musel napomínať a trestať (Sofoniáš 1:5), ale aby sme, keď zdvihneme oči hore k nebu, vzhliadali za atmosféru, za vesmír a vzhliadali k Tomu, ktorý je za tým všetkým a nad tým všetkým, vládne nad tým všetkým a ktorý je náš Otec. To potrebujeme robiť – vzhliadať k Otcovi, ktorý je v nebesiach, ktorý tam vládne.